

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

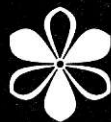
ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμ. φύλλου 24

1 Νοεμβρίου 1999

Ἡ ἡχορρύπανσι

Νεότευκτος ὁ ὅρος. Ἀλλά ἐξουθενωτική ἡ ἐμπειρία. Ἡ πλησμονή τῶν ἡχων, πού ἐκπέμπονται ἀπὸ κάθε κατεύθυνσι, σφυροκοπεῖ τὴν ὑπαρξί. Τό εὐαίσθητο ἐγκεφαλικὸ κέντρο. Καί τὴ μήτρα τοῦ αἰσθήματος. Καί προκαλεῖ στοῦ τῆ σύγχυσι. Καί στήν ψυχὴ τὴν ἀπόγνωσι. Γλυκύς ὁ ἦχος, ὅταν μεταφέρῃ τὴ μελωδία μιᾶς μουσικῆς. Αὔρα, ὅταν μεταγγίξῃ τὰ σκιρτήματα τῆς ἀγάπης. Δῶρο σοφίας, ὅταν ἱστορεῖ τό κάλλος. Δείκτης πορείας, ὅταν καταστέλλῃ τὴν ἀγωνία καί ἀποκαλύπτῃ τὴ γνήσια ποιότητα τῆς ζωῆς. Ἀντίθετα, σκότος καί ζόφωσι, ὅταν προκαλῇ τὴ σύγχυσι. Ρύπος, ἰὸς ἐπικίνδυνος καί θανατηφόρος μόλυνσι, ὅταν μεταφέρῃ στήν ὑπαρξί τὴ ραστώνη, τὴν ὑπουλὴ σκοπιμότητα ἢ τὴν ἀγοραία διαφθορά.

Αὐτό σημαίνει, ὅτι ἡχορρύπανσι δέν προκαλεῖ μόνο ἡ ποσότητα ἢ ἡ ἔντασι τοῦ ἡχου. Ἀλλά, κατὰ κύριο λόγο, ἡ ποιότητα, τό περιεχόμενο. Στὴν ἐποχὴ μας ἐνωχληθήκαμε μόνο ἀπὸ τὴν ἡχητικὴ ἐπιβάρυνσι σέ ντεσιμπέλ, ἀπὸ τὴ διασταύρωσι τῶν πολλαπλῶν ἡχων, πού χαρακτηρίζῃ τὴ σύγχρονη δομὴ τῆς ζωῆς καί ἀπὸ τὴν ἔντασι τῆς καθεμιᾶς μονάδας παραγωγῆς ἡχου ἢ τῆς συνολικῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ ζωτικοῦ μας χώρου. Καί

αφήσαμε άπαρατήρητο και άμελέτητο τό φαινόμενο τής πνευματικής και ήθικής καθιζήσεως, πού δημιουργεί ή άπανωτή διασταύρωσι του ήχητικού ρύπου. Τών άκουσμάτων, πού διοχετεύονται άκατάπαυστα μέσα μας και άλλοτριώνουν τήν προσωπικότητα. Τά δελτία, πού δίνουν τό στίγμα τής ποσοτικής ήχορρυπάνσεως, μεταδίδονται καθημερινά από τούς πομπούς τών Μέσων Μαζικής Ένημερώσεως. Και μās ένημερώνουν μέ πληρότητα. Φτάνουν νά μās πληροφορούν για τή διαφορά τής ήχορρυπάνσεως στά διάφορα διαμερίσματα τής μεγαλουπόλεως και για τά μέτρα, πού λαμβάνονται από τίς κρατικές άρχές, για νά μειωθ ή θόρυβος και νά άπαλλαγούν οί κάτοικοι από τήν ένόχλησι. Άλλά όλα αυτά τά δελτία δέν περιέχουν κανένα στοιχείο, ούτε καν ύπαινιγμό, για τήν άλλοίωσι, πού προκαλεί στίς άπαλές ψυχές τών βλαστών τής ανθρώπινης φυτείας, ό βομβαρδισμός τής ακοής τους μέ τίς λεπτομερείς πληροφορίες για τά είδεχθέστατα έγκλήματα ή μέ τή χρονογραφική περιγραφή τών άθλημάτων τής ύποκουλτούρας.

Η πρακτική αυτή άποκαλύπτει άδυναμία προσβάσεως στό πρόβλημα; Η άποτελεί ένα δείγμα, ότι ή μολυσμένη μας ύπαρξι έχει συμφιλιωθ ή μέ τό ρύπο και δέν ένοχλείται, αν σ' αυτόν, πού ύπάρχει, προστεθ ή ακόμα μία επικίνδυνη δόσι; Μήπως είναι ό ίδιος έθισμός, πού κάνει τό ναρκομανή νά άποζητά ή ολόένα και μεγαλύτερη δόσι, για νά ίκανοποιηθ ή τό πάθος του και νά βιώσ η στον άκρότατο βαθμό τό ψεύτικο όνειρο; Κάποιες φορές, όταν οί πράξεις τής έξαθλιώσεως ανεβάζουν τόν ύδράργυρο του τρόμου, όταν οί στήλες τών έφημερίδων ξεχειλίζουν από τίς άνατριχιαστικές περιγραφές τών έργων τής διαπλεκόμενης διαφθοράς, ακούγονται ισχνές φωνές διαμαρτυρίας ή και στιγμιαίες οίμωγές άπελπισίας. Άλλά κανένας δέν σκύβει μέ σοβαρότητα και μέ έπιστημονική διάκρισι στό πρόβλημα. Κανένας δέν έρευνάει, για νά διαπιστώσ η, πόσο ή ήχορρύπανσι μέ τά παράγωγα του άλλοτριωμένου κόσμου είναι ή πρώτη άφορμή και ή βασική αίτία τών τραγικών άποτελεσμάτων.

Ποιός θά προσέξ η τό πρόβλημα; Και ποιός θά σώσ η, τουλάχιστο τή νέα γενιά, από τή μόλυνσι και από τήν καταστροφή; Ποιός θά προλάβ η τόν όριστικό και όλοκληρωτικό έκφυλισμό του πολιτισμού μας και τή μεταλλαγή τής γής μας σε ένα άπέραντο τρελλοκομείο ή σε μία άπέραντη φυλακή; Αυτό είναι τό έρώτημα, πού άπευθύνεται όχι στίς άκοές μας, αλλά στίς συνειδήσεις μας.

Ἡ ὀπερέττα

Πρωταγωνιστής σέ ὀπερέττα κακοῦ γούστου ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος. Τό σενάριο, δίχως θεολογικό ἔρεισμα. Ἀλλά καί δίχως κοσμική φαντασία. Ἡ σκηνοθεσία φτηνή, πανομοιότυπη σ' ὅποιαδήποτε σκηνή τῆς ἐλληνικῆς ἐπικράτειας. Στήν πυκνοδομημένη πόλι, μέ τήν ἀέναη κίνησι καί τό στρέψ στήν ἀνθρώπινη ἔκφρασι. Καί στή λουλουδιασμένη ὑπαιθρο, τή μάνα τῆς ἡρεμίας καί τῆς ἀπλότητας. Οἱ κομπάρσοι τῆς συνοδείας του, στό στερεότυπο ρόλο τους. Στήν πρόκλησι τῶν ἐντυπώσεων καί στό κούρδισμα τῆς λαϊκῆς ἀνταποκρίσεως. "Ολοι καί ὅλα ὀργανωμένα στήν τυπική ἐπανάληψι τῆς ὀπερέττας. Πού κοντεύει νά κλείσῃ τό δεύτερο χρόνο τῆς προβολῆς. Πού ἔχει μεταλλάξῃ τήν ἀρχιεπισκοπική ὁμάδα σέ περιοδεύοντα θίασο καί τό ὑψηλό λειτούργημα τοῦ προκαθημένου τῆς ἀγιώτατης Ἐκκλησίας σέ εἰσπράκτορα χειροκροτημάτων. Πού ἔχει κατακουράσῃ τό ἐκκλησιαστικό πλήρωμα. Πού ἔχει προβληματίσῃ τούς χρήστες τῆς τηλεοπτικῆς ὁθόνης. Καί ἔχει ἀνοίξῃ τίς στήλες τοῦ εὐτράπελου σχολιασμοῦ στόν ἡμερήσιο καί στόν περιοδικό τύπο.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος δέν ἀνέλαβε χθές τήν εὐθύνη τῆς διαποιμάνσεως τῆς πρώτης ἐκκλησια-

στικῆς ἐπαρχίας τοῦ ἐλληνικοῦ χώρου. Καί δέ θρίσκειται στίς πρῶτες χαρές του καί στό ἐκστατικό μεθύσι τοῦ γάμου μέ τήν ὑπέρτατη ἐξουσία. Οἱ μῆνες πέρασαν. Ὁ πρῶτος χρόνος παραδόθηκε στά ἀρχεῖα τῆς ἱστορίας. Καί ὁ δεύτερος τρέχει μέ ταχύ ρυθμό, ἐμφανίζοντας στή σκηνή τῆς ἐπικαιρότητας τά ἀπρόοπτα περιστατικά καί τούς γόρδιους δεσμούς τῶν τρομακτικῶν προβλημάτων. Ἐκεῖνος, ὅμως, σά νά θρίσκειται στό πρῶτο του ξεκίνημα, σά νά κάνῃ τά πρῶτα του βήματα πρὸς τόν ἐπηρμένο θρόνο τῆς ἐξουσίας, σκηνοθετεῖ ἀκατάπαυστα τήν ἴδια παράστασι, πρωταγωνιστεῖ στήν ἴδια, ξεθωριασμένη καί ξεπερασμένη ὀπερέττα. Αὐτός καί οἱ ἐπιτελεῖς του, ἢ, μᾶλλον, οἱ δορυφόροι καί δωροφόροι κόλακές του, σά νά μὴ ἔχουν ἀντικείμενο δουλειᾶς καί μόχθου, σά νά μὴ συνειδητοποιοῦν τή βασική τους ὑποχρέωσι νά ὀργανώσουν μέ ἱερό δέος τήν καθολική ἱερουργία τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας, ἐκδανώνονται καί αὐτοϊκανοποιοῦνται στήν ἐπανάληψι τοῦ ἰδιοῦ σεναρίου. Στήν ὀργάνωσι τελετῶν ὑποδοχῆς γιὰ τόν προκαθήμενο, πότε στή μιά περιοχὴ τῆς ἐλληνικῆς πατρίδας καί πότε στήν ἄλλη. Μέ τό ἴδιο πρόγραμμα. Μέ τά πολυκιτρινισμένα, ἀπὸ τὴ σπάταλη χρῆσι, σκηνικά. Μέ τίς ὁμοιότυπες

έκδηλώσεις. Μέ τά ίδια, ήχηρά, λεκτικά βεγγαλικά. Καί μέ τήν άσκοπη καί τήν άσύμβατη μέ τήν έποχή τής λιτότητας επίδειξι του πλούτου καί τής ήγεμονικής χλιδής.

Μπορεί κανείς νά άριθμήση, στό διάστημα, πού διέρρευσε άπό τήν ένθρόνισι του κ. Χριστοδούλου ίσαμε σήμερα, πόσες τελετές ύποδοχής έστησε τό άρχιεπισκοπικό βουλευτήριο; Πόσες φορές επανέλαβε τό ίδιο σενάριο; Πόσες φορές έβγαλε τούς δημάρχους στίς κεντρικές πλατείες, γιά νά ύποδεχτούν-μέ τιμές άρχηγού κράτους(!)-τό μεγιστάνα τής Έκκλησίας; Πόσες φορές ύποχρέωσε τούς ιερείς, τούς λειτουργούς τών άγίων Μυστηρίων, νά πειθαναγκάσουν τό πλήρωμα τής ένορίας τους νά σπεύση στήν ύποδοχή καί νά χειροκροτήση;

Πάντοτε ή ίδια, τυποποιημένη σειρά τών έκδηλώσεων. 'Ο Άρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος νά εμφανίζεται μέ τήν πανάκριβη, ήγεμονική λιμουζίνα του. 'Ο λαός-στημένος στά πεζοδρόμια-νά ξεσπάη, σύμφωνα μέ τό τυπικό, σέ ζωηρό χειροκρότημα, μόλις παρουσιαστή ό «άρχοντα». Οί ιερείς, ξεροσταλιασμένοι νά δίνουν τόν τόνο στίς έπευφημίες. 'Ο δήμαρχος νά χαιρετάη τόν επισκέπτη καί νά του προσφέρη τό χρυσό κλειδί τής πόλεως. 'Η νέα κλάσι, τά άγόρια καί τά κορίτσια, νά ρίχνουν, ακατάπαυστα, ροδοπέταλα στό μεγάλο(!) άρχοντα. Καί εκείνος νά προχωρή άργά, μέ βήμα μεγάλοπρεπο καί νά εύλογή τά συναγμένα πλήθη. Καί, στή συνέχεια, ύστερα άπό μιά σύντομη δέησι κάτω άπό τό θόλο του Ναού, εκεί, πού δεσπόζει ή μορφή του Έσταυρωμένου Κυρίου μας, του φτωχού καί αίματοφυρτου, ό προκαθήμε-

νος νά έκφωνή ένα σύντομο λόγο ύπεροχής καί έξουσίας καί νά δέχεται τά βαρύτιμα δώρα. Χρυσάφι καί άσήμι. Πλούτο άμετρο. Σά νά καταφτάνη ό πλούτος αυτός καί νά προσφέρεται άπό τούς μάγους τής Άνατολής.

"Ιδια εικόνα. "Ιδια γεϋσι. "Ιδια πρόκλησι. Οί ταλαίπωροι τηλεθεατές, φτωχοί ή πλούσιοι, πιστοί ή άπιστοι, ύποχρεώνονται άπό τό Μάιο του 1998 ίσαμε σήμερα νά παρακολουθούν τό ίδιο σενάριο. Τήν ίδια όπερέττα μέ σκηνοθέτη καί πρωταγωνιστή τόν ίδιο επίσημο ρασοφόρο. Μόλις άνοιγουν τήν τηλεόρασί τους καί βλέπουν νά εμφανίζεται στήν όθόνη ό κ. Χριστόδουλος, γνωρίζουν, έκ τών προτέρων, τό θέαμα, πού θά απολαύσουν. Μπορούν νά προφητέψουν καί νά προσδιορίσουν, μέ άπόλυτη ακρίβεια, τή σειρά τών πλάνων, πού θά ύποχρεωθούν νά παρακολουθήσουν. Τό μόνο, πού δέν μπορούν νά ξεχωρίσουν, έξ αίτίας τής πανομοιότυπης επαναλήψεως του προγράμματος, είναι άν οί σκηνές εκτυλίσσονται στήν Καστοριά ή στήν Καλαμάτα, στήν Κέρκυρα ή στή Χίο. Καί, μπουχτισμένοι άπό τό μονότροπο καί μονόχωνωτο θέαμα, ύποδέχονται τόν προκαθήμενο μέ μιά κίνησι άπαρέσκειας. "Η, τό άκόμη χειρότερο, εισφέρουν στήν τελετή τής ύποδοχής, μέσα άπό τήν κάμαρα τής τηλοψίας, όχι ροδοπέταλα καί χειροκροτήματα, αλλά άγκάδια κριτικής καί σχόλια μειωτικά του κύρους του άρχιεπισκοπικού άξιώματος.

Μιά θεατρική παράστασι τή βλέπεις μιά φορά, τή βλέπεις δυό. Δέν έχεις ποτέ τό κουράγιο νά τήν παρακολουθήσης εκατοντάδες φορές. Άκόμα καί άν είναι εύρηματικό τό σενάριο καί άν οί

ήθοιοι καταφέρνουν κάθε φορά να εμφανίζονται ανανεωμένοι και με την τεχνητή έξαρσι της πρεμιέρας και πάλι η επανάληψι γεννάει τόν κόρο και την απaréσκεια. Τό θεατρικό έργο δέ διεγείρει πιά τή συγκίνησι. Ή μαγεία της σκηνοθεσίας δέ συνεπαίρνει. Ή υποκριτική τέχνη τών ήθοιοιων δέ μεταγίγξει στίς ψυχές τόν κραδασμό του συγγραφέα ή τό μήνυμα, πού μεταφέρεται μέ τό όχημα τών διαλόγων.

Ή χιλιοπαιγμένη όπερέττα της άρχιεπισκοπικής ύποδοχής, παράλληλα μέ τόν κόρο, προκαλεί όλόκληρη γκάμα αντιδράσεων και γεννάει αναρίθμητα έρωτηματικά. Κάποιοι γελούν. Άλλοι σκυθρωπάζουν. Καί μιά μερίδα σοβαρών ανθρώπων, πού άγαπούν μέ πάθος τήν Έκκλησία Ίησου Χριστού και προσδοκούν μέ δέος νά τή δοϋν νά πορεύεται μέ πρωτοπόρους ήγέτες ύψηλης στάθμης και κρυστάλλινου ήθους, διερωτώνται: Δέν ύπάρχουν πτυχές της Έκκλησίας, πού μπορούν νά παρουσιαστοϋν στίς όθόνες τών τηλεοράσεων; Δέν ύπάρχουν έργα δημιουργικά; Δέν ύπάρχουν προβληματισμοί; Δέν ύπάρχει διάθεσι καθάρσεως και θεραπείας τών αναρίθμητων πληγών; Δέν ύπάρχουν προγράμματα άναπτύξεως του ποιμαντικού έργου; Ποϋ είναι ή θεμελίωσι του Συνοδικού μεγάρου, πού μās ύποσχέθηκε ό κ. Χριστόδουλος; Σέ ποιο στάδιο βρίσκεται ή οίκοδομή του Πανεπιστημίου, πού μās έταξε; Ποϋ είναι τά κέντρα της ύποδοχής τών νέων, πού τά περιέγραψε κατά τίς πρώτες μέρες της θητείας του στό θρόνο τών Άθηνών, και τά έντυσε μέ τά χρυσά στολίδια τών έλπίδων; Ποϋ είναι όλα εκείνα τά έργα, πού θά μπορούσαν νά άναπτερώ-

σουν τό φρόνημα του λαοϋ του Θεοϋ και νά τόν πείσουν, ότι ή σελίδα άλλαξε και ότι έχουμε μπή σέ μιά περίοδο άξιοκρατίας και σοβαρής εκκλησιαστικής δράσεως;

Καί δέν άπορροφώνται οί κραδασμοί τών αντιδράσεων στή νηφάλια και έμπονη κριτική.

Ό λαός, ό σφιχτοδεμένος στα προγράμματα της λιτότητας, ό συνταξιούχος μέ τή σύνταξι της λιμοκτονίας και ό πρωτοδιορισμένος μέ τό στενό κορσέ του πρώτου μισθοϋ, βλέπουν τόν προκαθήμενο της Έκκλησίας νά παραλαμβάνη τήν ποιμαντική ράβδο τών είκοσιτεσσάρων καρατίων ή τήν πολλοστή μίτρα τών πολλών εκατομμυρίων και άνοίγουν τό στόμα τους γιά νά καταπιοϋν τήν έκπληξι. Σκέφτονται και πικραίνονται, Καί παραδίνονται σέ λυγμό. Άν προσφερόταν σ' αϋτούς ένα πολλοστημόριο μόνο της χρυσής άρχιεπισκοπικής ράβδου, αν τούς δινόταν τό δικαίωμα νά έκποιήσουν ένα και μόνο έγκόλπιο, από αϋτά, πού έναλλάσσονται στό στήθος του ποιμενάρχη τους, θά μπορούσαν νά καταπολεμήσουν τήν πείνα τους και νά αντιμετώπισουν πολλά από τά προβλήματα, πού καταταυραννοϋν τίς οικογένειές τους.

Είναι χαρακτηριστικό-και, ταυτόχρονα, άνησυχητικό-τό γεγονός, ότι έχέχοντα μέλη της κοινωνίας, έκπρωποι της Πανεπιστημιακής οικογένειας και δημοσιογράφοι μέ όξύ κάλαμο σήμαναν τόν κώδωνα, γιά νά στιγματίσουν δημόσια τήν έκτροπή και νά ύπογραμμίσουν, ότι οί άρχιεπισκοπικές εμφανίσεις, μέ τά ροδοπέταλα και τά χειροκροτήματα και τά δώρα της χλιδής, σηματοδοτοϋν μιά παρακμή και

μιά ανεπίκαιρη επιστροφή στο κλίμα καί στην πρακτική της φεουδαρχίας. Τά δημοσιεύματα δέν είναι λίγα. Καί ή διαλεκτική τών άρθρογράφων είναι απόλυτα πειστική. Θεολογικώτερη από τήν ισχνή θεολογία του 'Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. 'Αξιοπρεπέστερη από τή διακύβευσι τής αρχιερατικής αξιοπρέπειας στο παζάρι τής δημοτικότητας. Ρεαλιστικώτερη από τήν αεροφούσκωτη περιγραφή τής πλαστής πραγματικότητας, πού συντάσσουν οί κόλακες.

Τό ατύχημα είναι, ότι κανένας από τό αρχιεπισκοπικό περιβάλλον δέ μέτρησε τό κύμα τών αντιδράσεων καί δέ βρήκε τήν τόλμη νά σπάση τόν κώδικα τής κολακείας, γιά νά διατυπώση ένα λόγο αλήθειας καί προστασίας στον προϊστάμενό του. Δέ βρέθηκε ό έντιμος, πού θά διακινδυνεύση νά μηνύση στον προκαθήμενο, ότι οί «προκάτ» υποδοχές, μέ τά «κατά παραγγελία» χειροκροτήματα καί τά γαμπριάτικα ανθοπέταλα ευτελίζουν τήν προσωπικότητά του καί αναστρέφουν τό ρεύμα τής δημοτικότητας. 'Ολοι τους

στέκονται σουζα. 'Ολοι τους κανοναρχούν τό ίδιο κοντάκιο τής κολακείας. 'Ολοι τους εκτρέφουν τόν ενεργό ναρκισσισμό του πρωθιεράρχη, φουσκώνουν τήν εξουσιαστική έγωπάθειά του καί μεταλλάσσουν τό λειτουργό τής 'Εκκλησίας σέ Ναπολέοντα.

Πρίν λίγο καιρό, τή μέρα, πού πανεπιστημιακός άρθρογράφος αποτύπωνε σέ καθημερινή έφημερίδα τόν πόνο του γιά τή μεταλλαγή του πρώτου 'Ιεράρχη, ό χοράρχης τών κολάκων τής αρχιεπισκοπικής αύλης μετέδιδε στο έκκλησιαστικό πλήρωμα τό δικό του κολακευτικό ρεπορτάζ καί πληροφορούσε, ότι τό Μακαριώτατο τόν υποδέχτηκαν μέ τιμές αρχηγού κράτους(!!) καί τόν έραναν μέ ανθοπέταλα(!!).

Μέ τέτοια αύλή καί μέ τέτοιους συνοδοιπόρους, πώς νά ξυπνήση από τήν όνειρική μαγεία καί τήν αὐταπάτη τής ύπεροχής ό «καθήμενος επί του θρόνου» καί πώς νά συνειδητοποιήση τόν αντίκτυπο του ναρκισσισμού του;

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Παπα-Γιάννη

Έσύ πού έχεις διαβάσει έκκλησιαστική ιστορία καί ξέρεις λεπτομέρειες, πές μου: Στίς δυό χιλιάδες χρόνια, πού κύλησαν, ύπάρχει άλλος πλαστογράφος, πού νά αναδείχθηκε 'Αρχιεπίσκοπος;

Φιλικά
Παπα-Γιώργης

«Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΜΟΝΟ ΝΑ ΛΕΓΕΤΑΙ;»

Σέ κάποια από τις συνεχείς επισκεψείς του ανά την επικράτεια ο Μακ. Αρχιεπίσκοπος, όμιλώντας επικαίρως στο λαό της επαρχίας εκείνης, διατύπωσε ευθέως και την παρακάτω θέση. Την παραθέτουμε αυτούσια, όπως ακριβώς τη μετέφερε στις στήλες της εφημερίδας του γνωστός και φίλος του Αρχιεπισκόπου δημοσιογράφος, ύμνητής πλέον επί μονίμου βάσεως των λόγων και των έργων του Μακαριωτάτου. Είπε ο Αρχιεπίσκοπος:

«Χρέος έχουν όλες οι πνευματικές δυνάμεις αυτού του τόπου, με πρωτεύουσα την Έκκλησία, αντί οποιασδήποτε θυσίας και οποιουδήποτε κόστους, να λέμε προς κάθε κατεύθυνση την αλήθεια, ή οποία σώζει και να μη συμβιβάζομαστε με τα αμαρτωλά κατεστημένα αυτής της ζωής και αυτής της εποχής...».

Αποψη απόλυτα σωστή και όρθος εκκλησιαστικός λόγος. Πράγματι οι έντιμοι και υπεύθυνοι εκκλησιαστικοί ηγέτες έχουν ιερή υποχρέωση να διακηρύσσουν παντού και πάντοτε, με τόλμη και παρρησία, τό λόγο της αληθείας. Και κάτι παραπάνω. Νά συνοδεύει και να χαρακτηρίζει αυτές τις διακηρύξεις απόλυτη συνέπεια λόγων και πράξεων. Χωρίς κοσμικού χαρακτήρα συμβιβασμούς και ιδιοτελείς υπολογισμούς, χω-

ρίς διπλωματικές υπεκφυγές και σκόπιμες παλινδρομήσεις.

Όμως ή πραγματικότητα είναι διαφορετική. Όλα, όσα τόσο εύκολα απαγγέλλουμε και διακηρύσσουμε επί του ασφαλούς με τά λόγια, έρχεται ή πράξη, τά αναιρεί και μάς διαψεύδει. Τά γεγονότα δυστυχώς όμιλούν μόνα τους. Και όμιλούν τόσο εύγλωττα. Γιατί:

Ποιός ΛΟΓΟΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ άκούσθηκε ποτέ υπεύθυνα για τά άθλια και ανυπόστατα «Επιτίμια Άκοινωνησίας», τά όποια σκόπιμα και αυθαίρετα, χωρίς κανένα Κανονικό έρεισμα και χωρίς καμμία νόμιμη διαδικασία έπιβλήθηκαν στους τρεις Μητροπολίτες, μετά την πλήρη δικαίωσή τους από τό Άνώτατο Άκυρωτικό Δικαστήριο, και τά όποια, «συμβιβάζόμενη με τό άμαρτωλό κατεστημένο του παρελθόντος», παρέλαβε και τά συντηρεί ακόμη και σήμερα ή διοίκηση της Έκκλησίας, μετά τά όσα άπαράδεκτα συνέβησαν κατά τό περασμένο έτος στα άνώτατα Συνοδικά όργανα;

Ποιός ΛΟΓΟΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ άκούσθηκε, όταν καταγγέλθηκε έπίσημα στή Σύνοδο έκλογή Μητροπολίτη μέ πρόδηλα τά στοιχεία της πλαστογραφίας των ψηφοδελτίων και ή Σύνοδος αντιπαρέρχεται τό γεγονός αυτό έν σιωπή και άπραξία;

Ποιός ΛΟΓΟΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ακούσθηκε, όταν συγκλονίσθηκε τό πανελλήνιο από όσα τραγικά είδαμε και ακούσαμε για τίς άτασθαλίες στό Προσκύνημα τών Τεμπών στη Λάρισα, μετά τήν κοίμηση του μακαριστου Θεολόγου, χωρίς ό λαός νά μάθει ποτέ για κάποιες συγκεκριμένες έέργειες της Έκκλησίας, ούτε για τόν έλεγχο και τήν τιμωρία τών ύπευθύνων;

Ποιός ΛΟΓΟΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ακούσθηκε, όταν ό εύσεβής λαός πληροφορήθηκε από τά Μ.Μ.Ε. ότι από τόν όβολό, πού μέ συγκίνηση κατέθεσε για τά Προσκυνήματα τών Άγίων Τόπων, ένα ίκανό τμήμα δέν πήγε στόν προορισμό του, αλλά διατέθηκε για νά καλύψει τή μισθοδοσία παρανόμως έγκατασταθέντος Μητροπολίτη; Σχετικό δημοσίευμα αναφέρεται μάλιστα και σέ κατάθεση-δήλωση έπιτελικού στελέχους της Συνόδου.

Τί νά πεί κανείς για τά οικονομικά σκάνδαλα της Έκκλησίας, τήν απόδοση «κατά τό δοκοῦν» ιστορικῶν τροπαρίων από τήν ύμνολογία μας, τίς περιέργες συμπεριφορές κληρικῶν κ. ἄ;

Ή όρθή αντιμετώπιση επέβαλλε τή διατύπωση «του λόγου της αληθείας» για όλες αυτές τίς θλιβερές άταξίες και άντιεκκλησιαστικές συμπεριφορές, πού ένδεικτικά και χαρακτηριστικά παρατέθηκαν, ώστε τά πράγματα νά αποκατασταθοῦν στην κανονική τους βάση και ή Έκκλησία, μέ τό έπιβαλλόμενο κύρος της, νά συνεχίσει άπερίσπαστη πλέον τήν πνευματική της πορεία. Και είναι βέβαια εύκολο νά διακηρύσσουμε στίς γιορτές και τά πανηγύρια ότι «ό λόγος της Έκκλησίας πρέπει νά ακούεται μέ όποιες θυσίες», από τούς ωραίους όμως αυτούς λόγους μέχρι τήν πράξη

ύπάρχει άπόσταση. Και ή άπόσταση είναι μεγάλη και δύσκολα κανείς τήν περνάει.

Καί πρέπει μέ τήν εύκαιρία αυτή νά έπισημανθει ότι λύσεις και διέξοδοι στά σοβαρά προβλήματα δέν δίδονται ούτε μέ άοριστολογίες ούτε μέ γενικόλογα, τά όποια, πιθανόν, έντυπωσιάζουν εύκαιριακά κάποιον περιορισμένο τμήμα του άκροατηρίου, πού δέν έχει και ιδιαίτερη προσέγγιση στα θέματα της Έκκλησίας. Ή ουσιαστική αντιμετώπιση αυτών τών προβλημάτων έπιβάλλει και άπαιτεί σθένος και θυσίες. Αυτό όμως μετριέται σέ κόστος, γιατί όπωσδήποτε θά συναντήσει στην πορεία του αντίθετα «άμαρτωλά κατεστημένα» και έπί πλέον θά γίνει αιτία και τά χειροκροτήματα νά περιορισθοῦν και οι έπευφημίες νά μειωθοῦν. Και τό κόστος αυτό, ἄς μή κρυβόμαστε, δέν είναι διατεθειμένη, ή ἄλως δέν μπορεί νά τό αναλάβει ή εκκλησιαστική μας ήγεσία παρά τίς μεγαλόστομες έξαγγελίες της. Εὔστοχα δέ παρατηρεῖ έγκριτος δημοσιογράφος σέ πρωτοσέλιδο της ήμερησίας έφημερίδος «Ε.Ω.» ότι: «... Υπάρχουν τόσα και τόσα τεράστια προβλήματα στό χώρο της Έκκλησίας μας, τά όποια τελοῦν... έν ύπνώσει... Προβλήματα όπως τά οικονομικά της Έκκλησίας και τά ήθικά σκάνδαλα, ένῶ ακόμη δέν είδαμε νά υλοποιήσει (ό Αρχιεπίσκοπος) τίποτε απολύτως από τά όράματα και τίς διακηρύξεις του...».

Καί, άφού ἔτσι έχουν τά πράγματα, καλό και συνετό θά είναι νά μετριάσουμε και νά χαμηλώσουμε τούς ύψηλούς τόνους από τούς πομπώδεις λόγους μας. Τότε θά είμεθα πιό προσγειωμένοι και πιό ειλικρινείς.

Συν.

Ἡ τίμια γλῶσσα τῶν λαϊκῶν, ἡ ξύλινη διπλωματία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

ημοσιεύσαμε στό προηγούμενο τεῦχος μας ντοκουμέντα, πού φανερώουν πῶς κινεῖται καί πῶς ἐργάζεται ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος καί ἡ ἀρχιγραμματεία τῆς Συνόδου ὑπό τήν προεδρεία καί ὑπό τήν ἔμπνευσι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Τήν ἀλαζονική περιφρόνησι τῶν θεμάτων, πού θέτουν ἀρμοδίως καί ὑπευθύνως διάφοροι ἐκκλησιαστικοί παράγοντες καί μέλη τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας. Τίς ἀοριστολογίες καί τίς γενικεύσεις, πού τίς θεωροῦν διπλωματικό τρόπο ἀπαντήσεως καί πού τίς καταστρώνουν στά ἔγγραφά τους, μέ μόνη στόχευσι, τήν ἀπόκρυψι τῆς ραστώνης τους καί τήν κάλυψι τῶν εἰδεχθῶν ἡθικῶν σκανδάλων.

Τώρα φέρνουμε στό φῶς τῆς δημοσιότητας ἓνα ἀκόμα ἀποκαλυπτικό ντοκουμέντο. Ἡ, σωστότερα, τό ἀναδημοσιεύουμε ἀπό τήν τοπική ἐφημερίδα τῶν Κυθέρων, τήν «Πανκυθηραϊκή». Πρόκειται γιά μιὰ ἀλληλογραφία, πού ἀνταλλάχτηκε μεταξύ τῶν Κυθηρίων, πού ἔνοιωσαν τραυματισμένοι ἀπό τά ἐκκλησιαστικά σκάνδαλα καί τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, πού προσπαθεῖ νά ξεφύγῃ ἀπό τό χρέος του.

Τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθη-

νῶν» ἀπευθύνθηκαν στόν Ἀριεπίσκοπο Χριστόδουλο. Καί μέ καθαρή, τίμια γλῶσσα, τοῦ ἐξέθεσαν τή θλιβερή πραγματικότητα, πού ὑποβαθμίζει τήν τοπική Ἐκκλησία καί ἐκθέτει τό νησί τους σ' ὁλόκληρη τήν ἐλληνική ἐπικράτεια καί ἔξω ἀπό τά ἐθνικά μας σύνορα. Καί ὁ προκαθήμενος, μέ ἀοριστίες καί μέ γενικεύσεις, μέ διπλωματικούς ἐλιγμούς καί μέ ἔνοχη ἐπιφυλακτικότητα, ἀπάντησε, χωρίς νά δώσῃ καμμιά σαφῆ ὑπόσχεσι καί χωρίς νά στιγματίσῃ τίς πράξεις, πού ἐκδιπλώθηκαν στίς ὁθόνες τῶν τηλεοράσεων καί ἀπλώσαν τή δυσοσμία τους ἴσαμε τήν ἀκρότατη γωνιά τῆς οἰκουμένης.

Ἐμεῖς μεταφέρουμε τίς ἐπιστολές, ἀποφεύγοντας νά κάνουμε ὅποιοδήποτε εἰδικό σχόλιο ἢ ἀνάλυσι. Ὁ κάθε ἀναγνώστης, μέ μόνη τήν ἀνάγνωσι, θά διακρίνῃ τή διαφορά ἡθους καί ὕφους. Πῶς μιλοῦν οἱ τραυματισμένοι Κυθήριοι. Καί πῶς ἀποκρίνεται ὁ διπλωμάτης μεγιστάνας Ἀρχιεπίσκοπος. Τό μόνο, πού σημειώνουμε, εἶναι ἡ πληροφορία, ὅτι ἴσαμε σήμερα, μήνες ὁλόκληρους μετά τήν ἀνταλλαγή τῆς ἀλληλογραφίας, δέν ἔχει γίνει καμμιά ἀποφασιστική καί ἀποτελεσματική ἐνέργεια, πού νά ικανοποιῇ τό δίκαιο αἶτημα τῶν Κυθηρίων καί νά ἀποκαθιστᾷ τό κύρος τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων.

ΠΡΟΣ

Τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο
Αθηνών και πάσης Ελλάδος
κ. κ. Χριστόδουλο.

Μακαριώτατε,

«Ο Κυθηραϊκός Σύνδεσμος Αθηνών», διερμηνεύοντας το φρόνημα και τη βούληση των Κυθηρίων, θα ήθελε να εκφράσει προς τη Μακαριότητά σας τη βαθύτατη ανησυχία του για την παρατεινόμενη κατάσταση αβεβαιότητας στην Εκκλησία των Κυθήρων και τη συνεχιζόμενη πρόκληση από την παραμονή στη θέση του ηγουμένου της Μονής Οσ. Θεοδώρου του Αρχιμανδρίτη Κυρίλλου Σταυροπούλου, ο οποίος είχε πρωταγωνιστήσει στα θλιβερά προ τριετίας γεγονότα, τα οποία κατέληξαν στις γνωστές αθλιότητες, μέ πρωταγωνιστές κληρικούς. Ήδη 7 μήνες μετά την ενθρόνιση του νέου Μητροπολίτου Κυθήρων, τον οποίον όλοι οι Κυθηριοί περιβάλλουν με σεβασμό, εκτίμηση και εμπιστοσύνη, ο εν λόγω ηγούμενος εξακολουθεί να παραμένει στη θέση του και να προκαλεί το κοινό αίσθημα με την προκλητική παρουσία του. Οι Κυθηριοί, οι οποίοι πίστεψαν βαθειά στους εμπνευσμένους, κατά την ενθρόνιση του νέου Ιεράρχη τους, λόγους Σας, με τους οποίους αναφέρατε ότι θ' ανοίξουν νέες σελίδες στην Τοπική Εκκλησία και δεν έχουν θέση σ' αυτήν όσοι με τη συμπεριφορά τους σκανδάλισαν την τοπική κοινωνία και πλήγωσαν το θρησκευτικό συναίσθημα των κατοίκων του νησιού μας, αισθάνονται βαθύτατη πικρία, γιατί μέχρι σήμερα δεν έχει εκκαθαριστεί ακόμη η όλη υπόθεση, με αποτέλεσμα να μη γίνει κατ' ουσίαν και εφέτος ο πανηγυρικός εορτασμός της μνήμης του Οσίου την 12ην Μαΐου, αφού ελάχιστοι Κυθηριοί προσήλθαν, διότι εγνώριζαν την παρουσία του εν λόγω ηγουμένου στη Μονή του Πολιούχου Κυθήρων.

Επειδή η μη επίλυση του σοβαρού αυτού προβλήματος εγκυμονεί για την τοπική κοινωνία κινδύνους, οι οποίοι εστιάζονται στην παραμονή και προκλητική για τον

Κυθηραϊκό Λαό παρουσία του γνωστού ηγουμένου στη Μονή του Πολιούχου της νήσου μας, παρακαλούμε θερμά την Μακαριότητά Σας ν' ασχοληθεί με το θέμα και να ενισχύσει τον Ιεράρχη των Κυθήρων στις προσπάθειές του, ώστε άμεσα να απαλλαγεί το νησί μας και το Μοναστήρι του προστάτη του από την προκλητική παρουσία του παραπάνω κληρικού.

Πιστεύουμε, Μακαριώτατε, ότι η Εκκλησία έχει τη δύναμη να επιβάλει τη θέλησή της και στην τραγική περίπτωση των Κυθήρων και αναμένουμε με αγωνία την οριστική απαλλαγή του τόπου μας από κληρικούς οι οποίοι τόσα δεινά προκάλεσαν στο εκκλησιαστικό μας φρόνημα και ταλαιπώρησαν το λαό της νήσου μας.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο του Κυθηραϊκού Συνδέσμου Αθηνών

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΥΔΗΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΒΑΣ. ΧΑΡΟΣ

**Καί ἡ ξύλινη ἀρχιεπισκοπική
ἀπάντησι:**

Προς

Τον αξιότιμον

κ. Γεώργιον Καρύδη

Πρόεδρον Κυθηραϊκού Συνδέσμου Αθηνών

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Έλαβα την επιστολή σας και είδα την αγωνία και την ανησυχία σας σχετικά με κληρικούς, οι οποίοι δημιούργησαν προβλήματα και καταστάσεις στην Ιερά Μητρόπολη Κυθήρων.

Εδώ και καιρό έχουν δοθεί οι δέουσες οδηγίες στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κυθήρων κ. Κύριλλο, ο οποίος ευθύς εξ αρχής έθεσε ως στόχο την καταλλαγή των πνευμάτων και την αρμονική συνεργασία όλων των φορέων για το καλό της τοπικής Εκκλησίας. Ο ίδιος γνωρίζει ότι στηρίζω την προσπάθεια κάθαρσης και ειρήνης στην εν

Τό θανάσιμο τρόπαιο

Τελευταία προβάλλεται όλο και περισσότερο ή άποψη, ότι ό Άπόστολος Παύλος πρέπει νά θεωρεΐται ώς ό ίδρυτής τής Έκκλησίας τής Έλλάδος. Εΐναι γνωστό, ότι, πράγματι, ό μέγας Άπόστολος τών Έθνών έπισκέφθηκε πολλές πόλεις τής αρχαίας Έλλάδος κατά τίς ιεραποστολικές περιοδεΐες του. Όπως, λοιπόν, έπισημαΐνεται στόν Τύπο, «παράγοντες τής Έκκλησίας τής Έλλάδος καί καθηγητές πανεπιστημίων δίνουν ιδιαίτερη βαρύτητα στην πορεία του Άποστόλου Παύλου καί στό διεθνή ρόλο τής "Παυλείου" Έκκλησίας τής Έλλάδος» («Εξουσία» 12-8-1999), σέ μία προσπάθεια νά Τήν εμφανίσουν ώς σημαντικό εκκλησιαστικό παράγοντα διεθνώς.

—————
λόγω Μητρόπολη και στην Εκκλησία γενικότερα.

Ήδη, μάλιστα, η κατάσταση διορθώνεται σταδιακά και όλα θα βρουν σιγά-σιγά το δρόμο τους με λίγη υπομονή και με τη συμπράσταση ολοκλήρου του χριστιανώμου πληρώματος.

Εύχομαι μέσα απ' την καρδιά μου ο Πανάγαθος Θεός να ευλογεί τη ζωή σας και σύντομα η επιθυμία σας που είναι επιθυμία όλων μας να φέρει το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Μετ' ευχών διαπύρων
+ Ο Αθηνών Χριστόδουλος

Η τάση αυτή πρέπει νά συνδυασθεί με τήν εργώδη προσπάθεια, πού καταβάλλει ό Άρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, νά πραγματοποιοει έπισκέψεις σέ έπαρχιακές Μητροπόλεις, όπου του επιφυλάσσονται πομπώδεις ύποδοχές από τίς επίσημες αρχές καί καλά όργανωμένες συγκεντρώσεις πιστών. Χαρακτηριστικό εΐναι ότι ακόμα καί γιά τόν έορτασμό τών 2.000 έτών από τή γέννηση του Χριστού τόν έπόμενο χρόνο, ανάμεσα στίς εκδηλώσεις, περίοπτη θέση καταλαμβάνουν οί Άρχιεπισκοπικές περιοδεΐες. «Άπό τίς 2 Ίανουαρίου ό Άρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ξεκινά ταξίδια-περιοδεΐες σέ όλη τήν Έλλάδα, αρχής γενομένης από τήν Καβάλα. Μεσα στή χρονιά αυτή ό Άρχιεπίσκοπος θά έπισκεφθεί τήν Άλεξανδρούπολη, τή Βέροια, τή Δημητσάνα, τήν Αΐγινα, τήν Κόρινθο, τήν Πρέβεζα, τήν Τήνο, τά Μετέωρα, τήν Κεφαλλονιά, τήν Πάτρα, ένώ τελευταίος σταθμός του θά εΐναι ή Θεσσαλονίκη» («Εξουσία» έ. ά.). Επίσης, εΐναι γνωστό ότι καταβάλλονται προσπάθειες από ισχυρή ομάδα Μητροπολιτών του Άρχιεπισκοπικού περιβάλλοντος, νά θεσπισθεί, μέ άπόφαση τής Ίεραρχίας, ή μνημόνευση του Άρχιεπισκόπου σέ κάθε Μητρόπολη τής Έκκλησίας τής Έλλάδος πρίν από τόν οϊκείο Μητροπολίτη. Αυτά όλα δεί-

χνουν ότι υπάρχει ή τάση ενισχύσεως του θεσμού του Ἀρχιεπισκόπου.

Τέλος, από δηλώσεις του ίδιου του Ἀρχιεπισκόπου διαφαίνεται η ἐπιθυμία του νά αναβαθμίσει τή θέση του μέσα στην Ἱεραρχία σέ βαθμό, πού κανείς από τούς προηγούμενους Προκαθημένους δέν εἶχε ἐπιχειρήσει. Προσφάτως, ὁ κ. Χριστόδουλος ἔχει δηλώσει ὅτι εἶναι «κορυφαῖος ἐκπρόσωπος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς στήν Πατρίδα μας» («Καθημερινή» 7-8-1999). Καί ἀκόμα «...ἐγώ εἶμαι ἀπλῶς ὁ σηματορῶς, αὐτός ὁ ὁποῖος ἔχω σά χέρια μου τά σημάδια ἐκεῖνα, μέ τά ὁποῖα προσπαθῶ νά δώσω τή γραμμή πλεύσης καί νά χαράσσω τούς νέους δρόμους, πού χρειάζεται νά ἀκουληθήσουμε καθῶς τελειώνουμε τή δεύτερη χιλιετία καί μπαίνουμε στήν τρίτη» («Ἀκρόπολις» 7-8-1999).

Προφανῶς, ἡ καθιέρωση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς «Παύλειας», δέν ἔχει σχέση μέ τή διαποίμανση τοῦ ποιμνίου της. Οὔτε ἡ ἀναβάθμιση τοῦ κ. Χριστόδουλου κατὰ ἓνα σκαλοπάτι πιο πάνω ἀπό τούς συνεπισκόπους του καλύπτει ποιμαντικές ἢ ἱεραποστολικές ἀνάγκες. Εἶναι κάτι, πού δέν ἐνδιαφέρει ὅσους πιστούς ἀναζητοῦν μέσα στήν Ἐκκλησία τή σωτηρία τους. Οἱ Μητροπόλεις, κατὰ πάγια ἐκκλησιολογική ἀρχή, διαποιμαίνονται ἀπό τούς οἰκείους ἱεράρχες κατὰ τό μέτρο τῶν δυνατοτήτων καί τῶν διαθέσεών τους. Εἶναι οἱ κύριοι ὑπεύθυνοι. (Ἐκκλησιαστικοί κύκλοι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν διερωτῶνται κατὰ πόσο ἡ ἐπαρχία τους διαποιμαίνεται κατὰ τό μέτρο τῶν πολλῶν ἱκανοτήτων τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου, πού συνήθως περιοδεύει ἐκτός αὐτῆς). Εἶναι φανερό ὅτι

γινόμαστε μάρτυρες μιᾶς κατευθυνόμενης μεταλλάξεως τῆς Ἐκκλησίας. Καί προκύπτει τό ἐρώτημα: εἶναι ἡ μετάλλαξη αὐτή πρὸς τήν ὀρθή κατεύθυνση, ἢ συνιστᾷ ἐκτροπή;

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀνάλογα φαινόμενα παρατηροῦνται καί σέ ἄλλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, ἐδῶ καί πολλούς αἰῶνες. Ἀντίστοιχες καταστάσεις, μάλιστα, ἔχουν ἤδη παγιωθεῖ. Ἡ διαδικασία ἀκολούθησε πάντα τά ἴδια βήματα:

1. Μιά τοπική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, σέ κάποια ἱστορική φάση καί κάτω ἀπό τήν ἐπήρεια ἡγετικῶν φιλόδοξων προσώπων τοῦ ἐκκλησιαστικο-πολιτικοῦ χώρου, καλλιεργεῖ στό ἐσωτερικό της μία ψευδαίσθηση ὑπερεπάρκειας, πού τήν ὠθεῖ νά διεκδικεῖ ἀναβαθμισμένο ρόλο μέσα στήν κοινότητα τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν. Οἱ ἄλλες ἀδελφές Ἐκκλησίες δέν συμμερίζονται τήν εὐφορία αὐτή καί δέν βλέπουν μέ καλό μάτι τίς τάσεις ἀναβαθμίσεως. Ἐτσι ὁ διεθνὴς Ὁρθόδοξος χῶρος ἀντὶ νά δίδει στόν κόσμον τή μαρτυρία «τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος», καθίσταται ἀρένα ἀγρίου ἀνταγωνισμοῦ περὶ τοῦ «τίς μείζων».

2. Ὄταν κάποια Ἐκκλησία μπεῖ σέ μία τέτοια διαδικασία ἔχει ἀνάγκη ἐνός ζωτικοῦ, ἱστορικοῦ ἐρείσματος. Ἐνός ἐρείσματος, πού καί ὅταν δέν ἀφίσταται τῆς πραγματικότητος, δέν σημαίνει πολλά πράγματα καθεαυτό. Μπορεῖ, ὅμως, νά ἐντυπωσιάσει. Νά προσδώσει αἵγλη. Νά θεμελιώσῃ διεκδικήσεις μεγαλύτερης τιμῆς. Δικαίωμα ἐπιβολῆς. Καί ὅπωςδὴποτε, τό νά ἔχει ἰδρυθεῖ μία Ἐκκλησία ἀπὸ ἓνα Ἀπόστολο φαντάζει πρῶτης τάξεως ζωτικό, ἱστορικό ἐρεῖσμα. Καί ἔχει κατὰ κόρον χρησιμοποιο-

θεϊ. Στή Ρώμη, στήν Κωνσταντινούπολη, στήν Ἀλεξάνδρεια, στήν Ἀντιόχεια...

3. Ἡ Ἐκκλησία, πού μπήκε σ' αὐτή τή διαδικασία, ἔχει ἐπίσης ἀνάγκη μιᾶς ὀργανωτικῆς δομῆς πιο «ἀποτελεσματικῆς» ἀπό τήν ἱεραρχημένη κατανομή τῆς διακονίας στήν Ἀγιοπνευματική Εὐχαριστιακή κοινότητα. Ἀναζητᾷ μιὰ σιδηρά ἱεραρχημένη ἐξουσία, πού νά μπορεῖ νά ἐπιβληθεῖ. Διασπᾷ, λοιπόν, τό Εὐχαριστιακό σῶμα στούς εὐάριθμους ὑψηλόβαθμους ἱερωμένους, τούς φορεῖς τῆς ἐξουσίας ἀπό τή μιὰ καί στό λοιπό πλήρωμα ἀπό τήν ἄλλη. Στούς πρῶτους ἀποδίδει ἀποκλειστική δικαιοδοσία καί ἐξουσία στά *sacra interna*, στόν πυρήνα τῆς Ἐκκλησίας. (Τοῦτο ἀποτελεῖ κραυγαλέα παραχάραξη, γιατί *sacra interna* (ἱερά ἐνδότερα) τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τό ὑλικο-πνευματικό πεδίο λειτουργίας τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος καί ὄχι τὰ ὄργανα, πού τήν ἐξουσιάζουν. Τούς λοιπούς, πού δέν ἀσκοῦν ἐξουσία, τούς ὠθεῖ στό περιθώριο. Τούς ἀναθέτει τήν προσευχή καί τή λατρεία. Τούς ἐπιβάλλει σιωπή γιά κάθε θέμα, πού ἀπτεται τῆς πορείας τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπιτάσσει, ὅμως, ὑπακοή καί ἀπαιτεῖ στήριξη. Ἀπ' αὐτούς ἀπομυζᾷ τὰ μεγάλα χρηματικά ποσά, πού ἔχει ἀνάγκη.

4. Ἀπό τήν ὁμάδα ἐξουσίας ἀναδεικνύει τόν Πρῶτο, ὁ ὁποῖος ὅσο πιο φιλόδοξος καί εὐέλκτος εἶναι τόσο τό καλύτερο. Καί γιά νά γίνει ἡ διοίκηση ἀκόμα πιο «ἀποτελεσματική», ἀνέχεται τόν στραγγαλισμό τῆς λειτουργίας τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων, εἴτε μέ τή συναίνεση τῶν περισσοτέρων, εἴτε μέ παρασκηνιακές ἱντριγκες καί τή μεταφορά συνοδικῶν ἐξουσιῶν στόν Πρῶ-

το, ἀναδεικνύοντάς τον Ὑπέρ-ἐπίσκοπο.

5. Τέλος, πρέπει νά παραμερίσει τήν διακονία τῆς προφητείας. Τή μαρτυρία γιά τό ἀληθινό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μέσα στόν κόσμο. Τό «ἔρχου καί ἴδε», ὡς μή πρόσφορο γιά τήν πρόσκτηση κύρους καί κυριαρχικῶν ἐρεισμάτων. Ἀντίθετα, ὁ διπλωμάτης, ὁ πολιτικός, ὁ τραπεζίτης, ὁ επιχειρηματίας, ὁ τεχνοκράτης μάναντζερ, ὁ κοινωνικός ἐργάτης, ἡ διεθνῆς προσωπικότητα, πού τήν ἀπασχολοῦν οἱ ἐκάστοτε πληγές τοῦ πλανήτη μας (κάποτε, δυστυχῶς, ὁ δημαγωγός, ὁ μαφιόζος καί ὁ ἄρχων τοῦ διεθνοῦς ὑποκόσμου), ἀποτέλεσαν πόλους ἔλξεως γιά πολλούς ἐκκλησιαστικούς ἡγέτες. Ὁ νεκρός πάνω στό Σταυρό «*Βασιλεὺς τῆς Δόξης*» ξεχάστηκε μέσα στό μεθυστικό ὄραμα τῆς ἀποθεώσεως, πού στεφανώνει τούς ἰσχυροὺς κυρίαρχους τοῦ κόσμου τούτου.

Ποιός δέν ἀναγνωρίζει στά παραπάνω βήματα τήν πορεία τῆς πτώσεως τῆς πάλαι ποτέ πρωτόθρονης Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης; Ἀλλά καί ποιός δέν θλίβεται, ὅταν βλέπει καί Ὁρθόδοξες ἀκόμη Ἐκκλησίες νά ὠθοῦνται σέ παρόμοιες ἀτραπούς; Ποιός δέν τρέμει μπροστά στίς ἐνδείξεις ὅτι καί ἡ Ἐκκλησία μας ὀλισθαίνει σ' ἓνα τέτοιο κατήφορο; Δυστυχῶς οἱ σύγχρονοι ἐκκλησιαστικοί μας ἡγέτες ἔχουν γοητευθεῖ ἀπό τόν πειρασμό τῆς ρωμαϊκῆς ἀπατηλῆς αἵγλης. Καί μάχονται γιά τό θανάσιμο τρόπαιο τῆς κοσμικῆς κυριαρχίας, πού σάν τεκτονικός σεισμός συγκλονίζει Ἐκκλησίες ὁλόκληρες καί τίς γεμίζει ἐρείπια.

Ε. Χ. Οἰκονομάκος

15 'Απριλίου 1994

«Έξοχώτατε κύριε Πρόεδρε,

...Έκ τῶν Ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας Κανόνων, ἀλλά καί ἐκ τῆς ἰσχυροῦσης Νομοθεσίας, καθορίζονται σαφῶς καί περιοριστικῶς οἱ ὅροι καί αἱ προϋποθέσεις ἐκπτώσεως Ἀρχιερέως ἐκ τοῦ θρόνου του. Εἶναι δέ μόνον δύο αἱ προϋποθέσεις αὗται: α) ἡ παραιτήσις τοῦ Ἀρχιερέως καί β) ἡ τελεσίδικος Δικαστική Ἀπόφασις ἡ ἐπιβάλλουσα τήν ποινήν τῆς ἐκπτώσεως ἀπό τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου. Οὐδεμία ἄλλη κανονική καί νόμιμος διαδικασία προβλέπεται.

Διὰ τῆς τανῦν εἰσαγομένης νέας μεθόδου, μέ ἐπίκλησιν τῆς ποινῆς τῆς ἀκοινωνησίας, τήν ὁποίαν ἀγνοεῖ ἡ ἐπί εἰκοσι αἰῶνας ἐκκλησιαστική παράδοσις καί πρᾶξις, εἰσάγεται ἓνας νέος τρόπος ἀποπομπῆς τοῦ Ἀρχιερέως. Ἐνας νέος τρόπος ὅστις βεβαίως-ὑπό τά δεδομένα μάλιστα τῆς συγχρόνου ἐλαστικῆς κοινωνίας-ἐγκυμονεῖ κινδύνους διὰ τήν ἐνότητα καί τήν συνοχήν τῆς Ἐκκλησίας, ἐκτρέφει τήν αὐθαρεσίαν τοῦ ἐκάστοτε Πρώτου, καθιστᾷ δέ ἀνίσχυρον τόν Ἀρχιερέα ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ ἔργου του.

+ Ὁ Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

ΨΙΘΥΡΟΙ

Τά δώρα...

Θέμα, πού απασχόλησε την Ίερά Σύνοδο της Έκκλησίας της Ελλάδος, είναι οι διογκωμένες δαπάνες του προκαθημένου για δώρα. Σύμφωνα με τις πληροφορίες, πού βγαίνουν με τη μέθοδο του ψιθύρου από τα ανώτατα εκκλησιαστικά κλιμάκια, η σπάταλη προσφορά χρυσαφικών και άσημικων εκ μέρους του Αρχιεπισκόπου αποτελεί τη μοναδική πρωτοτυπία και τη μοναδική δραστηριότητα, πού καταχωρούνται στη νέα εκκλησιαστική σελίδα. Ο κ. Χριστόδουλος δέχεται βαρύτιμα και πολυδάπανα δώρα. Και απαντάει με την αντιπροσφορά δώρων άμύθητης αξίας. Οι δαπάνες ανέρχονται σε εκατοντάδες εκατομμύρια. Μόνο η προκαταβολή, πού δόθηκε για τα αναμνηστικά του 2.000 μ. Χ. είναι 100.000.000 δραχμές. Τα καταστήματα εκκλησιαστικών ειδών έχουν πλουτίσει στους δεκαοκτώ μήνες της θητείας του στο θρόνο των Αθηνών. Και εύχονται να ζήση πολλά χρόνια, για να τζιράρη στα είδη της υπερπολυτέλειας.

Όμως, ενώ ο Μακαριώτατος δέχεται, μετά πολλής της ευφροσύνης, τα προσωπικά δώρα και τα έναποθέτει στα ιδιαίτερα ένδαιτήματά του, φροντίζει να ανταποδίδη τις φιλοφρονήσεις, επιβαρύνοντας τα ταμεία της Έκκλησίας. Αυτά, πού του δίνουν, πλουτίζουν την γκαρντερόμπα του. Και αυτά, πού προσφέρει, αδειάζουν τα εκκλησιαστικά ταμεία. Έτσι, εκείνος ωφελείται μόνο. Και τό βάρος των δαπανών τό επωμίζεται ή Έκκλησία.

Και παράπονα.

Η ανακίνηση στη Διάρκη Ίερά Σύνοδο των μυθικών δαπανών, λύπησε τον κ. Χριστόδουλο. Και αντέδρασε βίαια. Αντιγράφουμε την επισήμανση, πού έκανε ο δημοσιογράφος, ό ένταγμένος στο κύκλωμα των κολάκων του. Γράφει:

«Ο Αρχιεπίσκοπος αντέδρασε και είπε

ότι έχει ελαχιστοποιήσει τις δαπάνες και έχει καταργήσει τα «έκτός έδρας» πού διακινούνται όπως και οι συνοδοί του. Αλλά στα ταξίδια του δεν εκπροσωπεί τον εαυτό του και δεν είναι δυνατόν να δέχεται δώρα χωρίς ό ίδιος να ανταποδίδει».

Έπειδή ό Αρχιεπίσκοπος ισχυρίστηκε ότι παραιτήθηκε από τα «έκτός έδρας» και επομένως δικαιούται να δαπανά χρήματα για δώρα, πρέπει να ενημερώσουμε τό πλήρωμα της Έκκλησίας, πώς έχει τό θέμα. Ο Αρχιεπίσκοπος δεν δικαιούται να εισπράξη επίδομα «έκτός έδρας». Γιατί δεν έχει καμμία νομοθετημένη ή άποφασισμένη από τό διοικητικό όργανο της Έκκλησίας άποστολή έξω από την έδρα του. Τά ταξίδια, πού κάνει στις επαρχίες, είναι έξω από τη δικαιοδοσία του. Και επιβαρύνουν με υπέρογκα έξοδα τις Ί. Μητροπόλεις, πού τον φιλοξενούν. Και θά ήταν δξύμωρο, να δαπανούν οι Ί.Μητροπόλεις εκατομμύρια όλόκληρα για τη φιλοξενία του και τά δώρα και, από πάνω, να ζητάη και «έκτός έδρας» και για τον εαυτό του και για τούς συνοδούς του.

Και ένας πρόχειρος ύπολογισμός.

Έπειδή τό παράπονο του Αρχιεπισκόπου αποτελεί πρόκληση, αναγκάζομαστε να κάνουμε αναφορά στις ύλικές άπολαυές του, πού δεν είναι εύκαταφρόνητες.

Λοιπόν, ό Μακαριώτατος εισπράττει:

1. Τό μηνιαίο μισθό του. Αυτός ξεπερνάει τις 700.000 δραχμές.

2. Τά ποσοστά από τις Ίεροτελεστίες, πού κάνουν οι βοηθοί του επίσκοποι και πάνω από δέκα Μητροπολίτες και επίσκοποι της Έκκλησίας της Ελλάδος και των άλλων Όρθοδόξων Έκκλησιών, πού γυροφέρνουν καθημερινά στα νεκροταφεία και ιερολογούν κηδείες και μνημόσυνα. Τά ποσοστά αυτά, με τό μετριοπαθέστερο ύπολογισμό, ύπολογίζονται σε 300.000 δραχμές την ήμέρα, δηλαδή σε 9.000.000 δραχμές τό μήνα.

3. Τά δώρα, πού δέχεται, όταν επισκέπτεται ένα Ναό. Τό φτηνότερο εγκόλμιο, πού του έχει προσφερθή, τιμάται 300.000 δραχμές. Κάποια από τά δώρα, πατερίτσες ή μίτρες, αξίζουν πολλά εκατομμύρια.

4. Τά ποσοστά από τις άδειες γάμου, πού εκδίδει ή Αρχιεπισκοπή. Και αυτά, αν ύπο-

λογίση κανείς την έκτασι της Ἀρχιεπισκοπῆς καί τό μεγάλο ἀριθμό τῶν ἀδειῶν γάμου, πού ἐκδίδει κάθε χρόνο, δέν εἶναι καθόλου εὐκαταφρόνητα. Πρέπει, μάλιστα, νά ὑπογραμμιστῇ, ὅτι μόνο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἰσπράττει δικαιώματα ἀπό τίς ἀδειες γάμου. Κανένας ἄλλος Μητροπολίτης δέν δικαιούται νά εἰσπράξῃ. Κατά τήν περίοδο, πού στό θρόνο τῶν Ἀθηνῶν βρισκόταν ὁ σεμνός καί ἀνιδιοτελής Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος, τά δικαιώματα αὐτά διοχετεύονταν στό Νοσοκομεῖο τῶν Κληρικῶν. Καί τό Νοσοκομεῖο εἶχε μιά πολύ δυνατή ἐνίσχυσι, ὥστε νά ἀντιμετωπίξῃ ἀποτελεσματικά τίς μεγάλες δαπάνες συντηρήσεώς του. Μετά τόν Ἱερώνυμο, τά ποσοστά αὐτά ἔμειναν στήν διάθεσι, ἤ μάλλον, στήν τσέπη τῶν διάδχων προκαθημένων.

Καί ἀφοῦ ὅλα αὐτά τά ποσά, νόμιμα καί μὴ νόμιμα, καθαρὰ καί μὴ καθαρὰ, φανερά καί μὴ φανερά, εἰσέρχονται στό προσωπικό του ταμεῖο, ἐμφανίζει ὡς γαλαντομία τήν παραίτησί του ἀπό τά «ἐκτός ἔδρας», τά ὅποια, ὅπως ἀναφέραμε, δέν τά δικαιούται.

Ἀλαζονική περιφρόνησι.

Πολλαπλασιάζονται γεωμετρικὰ οἱ ποικίλες ἀντιδράσεις ἐναντίον τῶν ἄκριτων καί ἄστοχων παρεμβάσεων καί ἐνεργειῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Οἱ δημοσιογραφικές ὁμοβροντίες ἔχουν κονιορτοποιήσει τό χάρτινο εἶδωλο τῆς δημοτικότητός του. Ἀλλά καί ἡ κριτική, πού ἐκπορεύεται ἀπό τίς ὑπεύθυνες ἐπάλξεις τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐκφράζει τήν ὀδύνη καί τήν ἀγωνία τῶν συλλειτουργῶν του. Ἀκόμα καί ἐκεῖνοι, πού τόν ἐμπιστεύτηκαν καί τοῦ πρόσφεραν τήν ψήφο τους γιά νά διαβῇ τήν πύλη τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου, στηλιτεύουν τήν κακή ἐπιλογή τῶν φίλων του, τό προσκλητήριό τῶν στιγματισμένων ρασοφόρων καί τῶν γελοίων κολάκων στήν αὐλή τῶν συμβούλων του καί τῶν συνεργατῶν του, τήν ἐκπαίδησι ἀστρονομικῶν χρηματικῶν ποσῶν γιά τήν κάλυψι τῶν περιοδεῶν του καί τήν ἀγορά τῶν ἀκριβῶν δώρων του καί ὅλες τίς ἄλλες ἐκτροπές ἀπό τό ἥθος καί τή δεοντολογία τῶν ποιμένων τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Ἐκεῖνος, ὅμως, μένει ἀσυγκίνητος. Κωφεύει στίς διαμαρτυρίες τῆς ἀγάπης. Καί συνεχίζει τήν κοσμική του παρέλασι στήν πασαρέλα τῆς ἐπιδείξεως τοῦ πλοῦτου καί τῆς χλιδῆς.

Ἐντύπωσι ἔκανε μιά δήλωσί του, πού τήν ἔκανε πρὶν ἀπό κάμποσο καιρό, ὅταν στίς στήλες τῶν ἐφημερίδων πέρασαν τά σχόλια κάποιου ἀπό τά μέλη τῆς Ἱεραρχίας. «Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, εἶπε, ὅπως ξέρετε, εἶναι κορυφαῖος ἐκπρόσωπος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς στήν πατρίδα μας. Ἐπομένως, δέν τοῦ ἐπιτρέπεται οὔτε νά διαλέγεται οὔτε νά διαπληκτίζεται ἀπό τίς στήλες τοῦ τύπου ἢ μέσα ἀπο τά κανάλια τῆς τηλεόρασης μέ τόν ὁποιοδήποτε».

Τή στιγμῇ, κατά τήν ὁποία ἐπικριτῆς του ἦταν ἓνας συνεπίσκοπός του, ἡ διατύπωσι, πώς δέν ἐπιτρέπεται στόν Ἀρχιεπίσκοπο νά διαλέγεται ἢ νά διαπληκτίζεται μέ τόν οἰονδήποτε ἐκφράζει ἐωσφορική ἔπαρσι καί διάθεσι περιφρονήσεως πρὸς ἐκεῖνους, πού εἶναι ὁμότιμοι καί συνυπεύθυνοι στό ἔργο τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς διαποιμάνσεως τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ κουθέντα αὐτή δέ λέγεται ἀπό ἓνα σοβαρό ἄνθρωπο, πού ἔχει ἀνυψωθῇ στήν προεδρεία ἑνός συλλογικοῦ ὄργανου. Πολύ περισσότερο δέν ἐπιτρέπεται νά διολισθήσῃ ἀπό τά χεῖλη ἑνός προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας, πού ἐξ ὀρισμοῦ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί σύμφωνα μέ τήν μακραίωνα πρᾶξι τῆς Ἐκκλησίας εἶναι, ἀπλῶς, πρῶτος μεταξύ ἴσων.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτήτης:

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνσι: 19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ,

Ἰωαννίνων 6 Μοσχάτο.